

KEES VAN KOOTEN
TIJDELIJK NIEUW

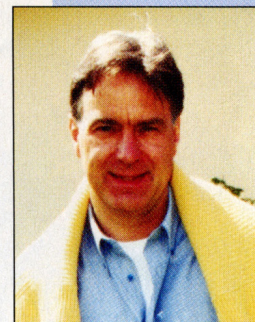
KEES VAN KOOTEN

COLUMN

JOS BENDERS

Nu hij niet meer wekelijks op de VPRO-buis verschijnt, staat Kees van Kooten wat minder in de picture. Toch heeft hij altijd iets boeiends te vertellen, zoals deze keer exclusief voor de lezers van deze column.

De aanleiding: z'n nieuwste uitgave 'Tijdelijk Nieuw'.

Hoe gaat het?

'Uitstekend. Hoewel... ik ben op weg naar mijn schoonmoeder, daar is het een aflopende zaak. Ze heeft een hersentumor, is 80, kan niet meer worden geopereerd. Ze is een beetje kierewiet van de bestraling, dat zet nu hard door. Haar grote angst is dat ze het huwelijk van mijn dochter niet meer haalt eind juni, maar verder heb ik geen klachten.'

Je praat daar openhartig over, hoe ervaar je dit zelf?

'Ik heb enige ervaring met het overlijden van mijn eigen moeder. Ze behoudt haar goede humeur, zoals háár moeder dat ook deed en zoals mijn vrouw dat ook altijd heeft. Als ze niet uit haar woorden kan komen tijdens haar afasiaanval, moet ze lachen. Ik ben altijd openhartig geweest over dit soort dingen. Ik hang mijn eigen schone was en vuile was graag buiten, omdat ik vind dat niets menselijks ons vreemd mag zijn, en ik heb ondervonden dat veel mensen mijn ervaringen delen. Het is allemaal niet zo bijzonder als ik over mijn eigen prostatitis (prostaatontsteking; JB) schrijf, dan ben ik blij als bij de uroloog dat verhaal in stencilvorm op tafel ligt, zodat mannen die er niet over durven te praten, dat stukje aan hun vrouw kunnen laten lezen. Over leven en dood en ziekte en verliefdheid, overspel en vreugde, over geboorte van kinderen of verdriet bij het overlijden van honden heb ik altijd geschreven, het zijn mijn eigen emoties.'

De relatie met je moeder moet heel bijzonder geweest zijn?

'We hadden een band en dat was, mag ik wel zeggen, een literaire band. Mijn moeder was een hele goede en grage lezer en een zondagsdichteres. Ik nam haar vaak mee naar optredens, ook als ik moest voorlezen. We maakten er meteen leuke uitstapjes van, bleven dan vaak overnachten.'

Hoe heb je haar overlijden verwerkt?

'Lang, moeizaam. Ik had al een keer geschreven over de dood van mijn vader en eigenlijk was ik niet van plan geweest om over de aftakeling van mijn moeder te gaan schrijven. Ze zei ook: "Dat zul je toch niet doen hè?" Toen heb ik beloofd dat ik het niet zou doen, maar ik kon er niet mee verder leven voordat ik de ervaringen had opgeschreven. En ik ben blij dat ik het gedaan heb en zij zal er achteraf ook blij mee geweest zijn. Ik had zo bovendien een kans haar zondagsgedichten onder de aandacht van een groter publiek te brengen én zoveel zondagsdichters hebben we niet in Nederland. In het boekje "Annie", dat ik over het overlijden van mijn moeder heb geschreven, heb ik haar gedichten opgenomen en dat vinden veel mensen heel prettig.'

Tja, ik ben natuurlijk nu 61 en mijn moeder was 89. De generatie die met mij is opgegroeid, zit vaak in dezelfde situatie. Met ouders die uit hun eigen huis moeten naar een verzorgingshuis, die gaan dementeren.'

Even naar je nieuwe product. Wat is het voor boek?

'In Tijdelijk Nieuw erger ik me aan als nieuw gepresenteerde zaken in Nederland die vaak opgeklopte lucht blijken te bevatten, of het nou de politiek is met de LPF of nieuwe consumentenartikelen. De kleine en de grote zaken, de nieuwe moraal van het graaien van de topmannen, de bonussen, de nieuwe ontspanningsmogelijkheden, het nieuwe consumptisme. Tijdelijk Nieuw vind ik een aardige kreet, omdat je na een tijdje doorkrijgt dat het tijdelijke maar heel tijdelijk is. Iedereen hoopt dat het nieuwe beklijvend is en dat is het bijna nooit. Dus daar heb ik 230 bladzijden over geschreven, verdeeld in 10 afdelingen als Nieuwe moralen, Nieuwe verten, Nieuwe manieren. Ik ben heel blij met deze bundel.'

Jouw screenwerk, jouw op de buis komen, is gestopt, wat moeten we daar van denken?

'Nou, daar moeten we tevreden over zijn. Ik zie zelf heel veel hoofden op de televisie bij wie ik niet weet hoe snel ik moet doorschakelen, omdat ik weet dat die hoofden niets nieuws vertellen. Het moet gaan zoals in de wielrennerij Jos, met 'n Rabo-jeugd ploeg, en zo moet het ook in het cabaret zijn en in de satire, verjonging. Ik vond dat het lang genoeg geduurd had.'

Hoe is jouw relatie nu met Wim de Bie?

'Uitstekend. We zijn nu bezig ons oeuvre te bloemlezen voor de VPRO op DVD en video en dat is een enorm karwei, want we hebben honderden uren gemaakt. We moeten heel kritisch zijn in wat we willen bewaren en daar zijn we druk mee bezig.'

Wat vindt hij van jouw nieuwste boek, heb je het er met hem over gehad?

'Wat Wim van Tijdelijk Nieuw vindt? Hij heeft het nog niet gezien. Ik ga het ook niet opsturen, dat doen we nooit, we gaan de activiteiten die we solo doen niet onder elkaars neus hangen, dat is niet nodig.'

Over jouw verhalen blijft de volgende vraag intrigeren: hoeveel procent is feit en hoeveel is fictie?

'Het is 150% fictie.' ■

26

www.nummer1.nl

Mens & Media

Nummer 1
service

Kees van Kooten; Tijdelijk Nieuw, De Bezige Bij, uitgave mei 2003, ISBN 90 234 1072 6